

Fra: jyttehestbech@dadlbet.dk
Sendt: 28. august 2008 15:48
Til: Socialudvalget
Emne: Til Socialudvalget
Vedhæftede filer: Jeg har fra Sundhedsstyrelsen modtaget nedenstående udtalelse.doc;
Sundhedsvæsenets Patientklagenævn - PATIENTKLAGENÆVNETS KOMPETENCE
VED KLAGER OVER LÆGEERKLÆRINGER.mht

Fra: Jytte Hestbech
Organisation:
Adresse: Kronprinsesse Sofiesvej 32,5,tv
Postnr: 2000 Frederiksberg
EMail: jyttehestbech@dadlbet.dk
Telefon: 61330199
Må offentliggøres på hjemmesiden: Ja
Dette er den 2. mail vedrørende Sundhedsstyrelsens og Patientklagenævnets manipulationer med lovgivningen.

Jeg har fra Sundhedsstyrelsen modtaget nedenstående udtalelse, hvortil jeg kan henholde mig:

”Styrelsen skal henvise til besvarelsen af spørgsmål 59 og skal indledningsvist bemærke, at regulering af sundhedspersoners faglige adfærd tidligere fandtes i en række individuelle autorisationslove vedrørende de enkelte faggrupper, herunder i lægeloven. Med indførelsen af autorisationsloven (lov nr. 451 af 22. maj 2006 om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed), som trådte i kraft den 1. januar 2007, blev bestemmelserne i disse love imidlertid samlet i en fælles autorisationslov.

I besvarelsen af spørgsmål 59 er der redegjort for lægernes pligter i forhold til deres lægefaglige virke. Disse pligter fremgår af kap. 5 i autorisationsloven. Det fremgår blandt andet af lovens § 17, at en læge under udøvelse af sin virksomhed er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, og det fremgår af § 20, at en autoriseret sundhedsperson ved udfærdigelsen af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson, skal udvise omhu og uhildethed. Det er Sundhedsstyrelsen, som fører tilsyn med, at normen for god og forsvarlig lægegering ikke bliver fraveget.

Sundhedsstyrelsen fører ikke tilsyn med læger, når disse ikke udøver sundhedsfaglig virksomhed, hvilket vil sige virksomhed, der ikke indeholder konkret patientbehandling. Forudsætningen for lægefaglig virksomhed i autorisationslovens forstand er således, at der består et læge/patientforhold, dvs. at en læge deltager i eller har ansvar for patientbehandling i bredere forstand – dvs. udøver lægegering. Ordlyden af autorisationslovens § 17 er en videreførelse af blandt andet den tidligere lægelovs § 6, hvoraf det fremgik, at en læge under udøvelsen af sin gerning er forpligtet til at vise omhu og samvittighedsfuldhed. I bemærkningerne til det oprindelige lovudkast blev det anført, at bestemmelsen var en naturlig følge af selve lægekaldet, at være befolkningens hjælper i sygdomstilfælde, og at en læge ved patientbehandlingen altid bør udvise den størst mulige omhu og samvittighedsfuldhed.

Det følger således af autorisationsloven, at en læge ikke er omfattet af lovens §§ 17 og 20, når vedkommende ikke udøver lægefaglig virksomhed. Der er derfor ikke tale om lægefaglig virksomhed i relation til læger, der er ansat i administrative stillinger, eksempelvis lægekonsulenter, hvis der ikke består et læge/patientforhold i det konkrete tilfælde. Deres skriftlige voteringer i enkeltsager betragtes således ikke som lægeerklæringer efter autorisationslovens § 20. Det er ikke ansættelsesforholdet, der er afgørende, men lægens virke. Lægekonsulenter fungerer som udgangspunkt derfor som andre medarbejdere i forvaltningen, der arbejder under ansvar for arbejdsgiveren (eksempelvis en kommune eller en region) og dermed under forvaltningslovens bestemmelser. En borger har i den forbindelse mulighed for at klage over en lægekonsulents votering m.v. til den pågældendes arbejdsgiver. Sundhedsstyrelsen fører som ovenfor nævnt ikke tilsyn med sundhedspersoners administrative funktioner, der ikke indgår som led i konkret patientbehandling.”

PATIENTKLAGENÆVNETS KOMPETENCE VED KLAGER OVER LÆGEERKLÆRINGER

NYHEDSBREV NR. 2/98

1. feb 1998

Patientklagenævnet kan som udgangspunkt behandle alle klager over lægeerklæringer, hvis de almindelige betingelser for nævnets kompetence er opfyldt.

Lægeerklæringer til brug for domstolene

Hvis der er en særlig klageadgang for erklæringen, kan nævnet ikke behandle sagen. Nævnet kan dog som hovedregel behandle lægeerklæringer, der skal eller har været fremlagt i retten. Den eneste undtagelse er erklæringer, der er indhentet af retten, eventuelt på begæring af en af sagens parter. For disse erklæringer er der en særlig klageadgang i retsplejeloven. En klage herover skal derfor fremsættes over for den ret, der behandler sagen. Bestemmelsen i retsplejeloven omfatter både civile sager og straffesager.

Nævnet afviste således at behandle en klage over en lægeerklæring udarbejdet af en speciallæge i psykiatri. Erklæringen blev udarbejdet til brug for en verserende straffesag, hvor dommeren ønskede en vurdering af, om klageren var egnet til straf.

Lægeerklæringer, der er udarbejdet til brug for sagsbehandlingen i en anden offentlig myndighed

Erklæringer, der er udarbejdet til brug for sagsbehandlingen i en anden myndighed, er omfattet af nævnets kompetence. Nævnet er kompetent til at behandle klagen, uanset om sagen verserer i den pågældende offentlige myndighed eller er afsluttet.

Patientklagenævnet tog således stilling til en erklæring, der var indhentet af Arbejdsskadestyrelsen til brug for en arbejdsskadesag. I den konkrete sag mente klageren, at lægen havde angivet urigtige oplysninger. Nævnet vurderede, at de anførte oplysninger var udtryk for lægens opfattelse af patientens helbredstilstand, og at der ikke var grundlag for at kritisere, at disse oplysninger var anført i erklæringen.

Lægeerklæringer udfærdiget af læger i administrative stillinger

Udgangspunktet for lægelovens ansvarsregler er, at de omfatter alle læger, der deltager i eller har ansvaret for at undersøge eller behandle en patient. Lægelovens bestemmelser knytter sig således til et læge/patientforhold og omfatter ikke læger ansat i administrative stillinger. Hvis en læge udfærdiger en erklæring alene på baggrund af journalmateriale og andet skriftligt materiale, er denne ikke omfattet af nævnets kompetence. Lægen har ikke undersøgt patienten, og erklæringen er dermed udfærdiget som led i et administrativt arbejde. Disse sager henvises til den pågældende læges arbejdsgiver.

Klager fra forældre, der er vurderet i en lægeerklæring, som hovedsagelig omhandler deres barn

I lægeerklæringer, der handler om børn, kan der være afsnit, hvor forældrene er beskrevet eller vurderet. Dette vil typisk være tilfældet i erklæringer til brug for samværs- eller forældremyndighedssager. Hvis forældrene har været til samtale hos den læge, der udfærdiger erklæringen, finder nævnet, at der er et læge/patientforhold mellem lægen og forældrene. Dette er tilfældet, selvom erklæringen primært vedrører barnet. Patientklagenævnet kan derfor behandle klager fra forældrene over den vurdering, som lægen har foretaget af dem og nedskrevet i erklæringen.

I en konkret sag, som blev forelagt nævnet, havde en far klaget over en erklæring udfærdiget af en børnepsykiater til brug for en samværsag. Erklæringen vedrørte datterens forhold, men indeholdt også

en beskrivelse af faderen samt en vurdering af deres indbyrdes forhold. Faderen gjorde gældende, at beskrivelsen af ham var ukorrekt. Da han havde haft flere samtaler med børnepsykiateren, vurderede nævnet, at der var et læge/patientforhold mellem børnepsykiateren og faderen. Faderen var derfor klageberettiget, og nævnet kunne tage stilling til erklæringen.

Klager over urigtige faktiske oplysninger i lægeerklæringer

Klager over urigtige oplysninger i erklæringer vil kunne behandles af Patientklagenævnet. Denne særstilling for erklæringer skyldes, at de urigtige oplysninger i følge klager ofte er årsag til, at lægens konklusion er forkert. De urigtige oplysninger hænger således uløseligt sammen med lægens skøn, som nævnet i næsten alle erklæringssager tager stilling til.

Nævnet tog således i en sag stilling til, om der var anført urigtige oplysninger i en erklæring, og om disse havde haft betydning for lægens konklusion. Sagen vedrørte en kvinde, der havde pådraget sig en piskesmældslæsion. Hun anførte blandt andet, at oplysningen om, at hun havde haft rygsmerter som ung, var rigtig. Nævnet fandt, at der var tale om mindre unøjagtigheder, som var uden betydning for den endelige konklusion i erklæringen. Nævnet fandt i øvrigt overensstemmelse mellem fundene ved undersøgelsen og lægens konklusion.

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, Frederiksborggade 15, 2.sal, 1360 København K
Tlf: 33 38 95 00 (man-fre 10-14), Fax: 33 38 95 99, pkn@pkn.dk
EAN-lokationsnummer: 5798000362093